

Mūsų Lietuva

NR. 18 (1031) S. PAULO — BRASIL — 1968 M. GEGUŽĖS — MAIO 3 D. — XX ME A1

Gegužio 1 d.

Vargu ar berasime tokių kraštų, kuriuose šiais laikais nebūtų minima gegužio pirmoji diena. Vienu ar kitu būdu ši diena atžymima. Labai daug kur šioje dienoje keliama daug triukšmo, svaidomasi tuščiais žodžiais, prarandama jėgų veltui. Svaidomi kaltinimai tiems kuriems reikia ir kuriems nereikia.

Gegužės pirmosios šventimas turi savo istoriją. 1888 metais Siaurės Amerikos darbo federacija nutarė reikalauti darbo valandų. Šią savo kovą žadėjo pradėti nuo 1890 gegužio 1 dienos. Šią mintį pakartojo ir patvirtino Antrojo internacionalo sužiūravimas, įvykęs 1889 liepos mėn. Paryžiuje. Nuo to laiko šios dienos minėjimas plėtėsi įvairiuose krėstuose.

Lietuvoje pirmosios gegužio demonstracijos įvyko 1892 Vilniuje. Nepriklausomybės laikais ši diena buvo laikoma nedarbo diena ir buvo paskelbta kaip darbo žmonių ir tautų solidarumo šventė. Taip buvo iki 1926 metų perversmo. Nuo 1928 metų tos dienos šventimas buvo labai varžomas, nes šiai dienai buvo nori atpažinti komunistinį atspalvį.

Praktikuojančiam katalikui gegužio 1 dieną yra pristatomas konkretus ir patrauklus pavyzdys. Ventasis Juozapas darbininkas. Ši šventė yra dar gana nauja ir nėra pakankamai išpopuliarinta. Kitais žodžiais tariant, ji dar nėra prigijusi. Naudinga būtų bent trumpai prisiminti šios dienos reikšmę, kiekvienas

tikintis katalikas turėtų turėti tikrą pačios Bažnyčios skelbiamą mokslo sąvoką.

Ta proga neatsakinėsime į Katalikų Bažnyčiai daromus neteisingus priekaištus. Nepradėsime čia kokios nors apologijos. Keletos minčių pakanka susidaryti atitinkamam vaizdui, ko Bažnyčia nori ir ką Ji mokina. Jau ne pirmą kartą savo gyvenime Bažnyčia turėjo susidurti su klaidingais mokslais ar sąvokomis apie darbą. Jau pačiais pirmaisiais krikščionybės laikais tautų apaštalas Povilas turėjo įspėti tesalonikiečius, kad jie darbuotųsi ir neiškryptų iš teisingo kelio. Viluramžiuose Bažnyčia turėjo labai stipriai sudrausti vadinamus «Laisvosios dvasios brolius» ir «Apšviestuosius, dėl įvairių neteisingų pažiūrų į darbą. Šventojo Augustino ir sv. Benedikto veika aiškiai parodo, kas buvo Bažnyčios mokslas nuo pirmųjų krikščionybės amžių.

Tylus ir ramus šv. Juozapo pavyzdys iškalbingiau mus pamoko negu daugybė knygų. Bet jei šv. Juozapo asmuo yra iškeliamas ir jo darbas vertinamas, tai tik todėl, jog pats Dievas norėjo, kad Jo Sūnus, tapęs žmogumi, būtų dailus ir augtų dailidės namuose. Pavyzdys remiasi tuo, kad žmogus sukurtas darbui. Pagaliau pats Dievas kuriamas dirbti, jis nori, kad ir žmogus prisidėtų prie Jo kūrybos darbu ir pastangomis.

Tikram krikščioniui gegužio irmoji yra gilios prasmės diena.

je buvo smarkiai sumuštas. Jam pasakė. Pranešk kitiems, kad ir jų tas pat laukia».

— Nikolajevio mieste 1964 m. buvo suimtas tikintysis Kučerenco. Po dviejų dienų jo žmonai perduotas vyro laivas.

— Barnaulo miesto kalėjime, neišlaikęs kankinimų mirė Kuzmič Chamara. Tį įvyko 1964 sausyje Niekas nevertina, — sakoma pranešime, — kad ši žvėriška žmogžudystė padaryta Maskvos liepimu. Tai vietinių organų savivalės veiksmas. Tačiau vietiniai organai nuolat laikosi tos linijos, kurią tikinčiųjų atžvilgiu nustato centriniai organai.

— Tikintysis A. I. Kovalčuk 1963 m. atsidūrė Rovno kalėjime. Po kelių mėnesių jis buvo padarytas invalidu. Kruvinas, su pažeista tulžimi, Kovalčuk buvo perkeltas iš kalėjimo į ligoninę ir reabilituotas. Šiuo metu jis vėl suimtas, Artimiesiems neleidžia ma net sužinoti, koks tolesnis Kovalčuko likimas.

Tikintysis N. P. Chrapov per 32 metus priklausė Taškento baptistų bendruomenei. Iš 32 metų išstius 22 metus jam teko praleisti kalėjimuose ir stovyklose. Šiuo metu Chrapov vėl nuteistas 5 metams.

— 1966 lapkričio 30 Taškente buvo teisiamas Gortfeld German. Jo paskutiniai žodžiai buvo tokie: «Piliečiai teisėjai, jūs žinote mano nusistatymą: aš tik ai tikiu Dievą, kurs yra mano Išganytojas, ir todėl trokštu tik pakartoti tik Limerio žodžius: tik ir negaliu to atsisądėti». German nuteistas 4 metų kalėjimo bausme.

Nurodęs tuos faktus, laiško autorius pastebi, kad tikinčiųjų bylose nesilaikoma net normalios procedūros. Niekas nemėgina įrodyti pateiktų kaltinimų. Teisėjai nesistengia bylos išnagrinėti. Nekreipiamas joks dėmesio kaltinamųjų įrodymams. Visi jų prašymai atmetami be paaiškinimo. Paprastai jiems net neduodama kalbėti. Teisėjams labiau rūpi bylos «auklėjimasis» poveikis visuomenei, t. y. nuuteikimas liaudies prieš tikinčiuosius, bet ne bylos nagrinėjimas. Toliau laiške skelbiama ištrauka iš vieno tikinčiųjų rašto, kuris slapta iš Sovietų Sąjungos per Stokholmą buvo persiųstas JT gen. sekretoriui U Thantui. Raštas rašytas 1967 m. rugpjūčio 15 ir baigiamas tokiu prašymu: «Mes nesikreiptume į tarptautinę organizaciją, jeigu būtų bent kokia,

Lietuvos Laisvės Kovos Metai

Šio «M.L.» nr. garbės leidėjas yra P. Kazimieras Rutkauskas

Šis geras lietuvis patrijotas jau daug kartų išleido «Mūsų Lietuvą» ir dabar vėl štai leidžia. Jis yra pagarsėjas siuvėjas. Jo siuvyklą SŠo Jožo Avenidoj 864, kuri ir turi vardą «Vilnius».

Labai esame dėkingi p. Kazimierui už pagalbą.

M. L. Administracija

Kartojasi Stalino metodai

Iš Saigono amerikiečių ambasada oficialiai praneša iš balandžio 30 d., kai buvo atmušti komunistai iš Hué, Vietnamo, rasta virš 1000 asmenų iš kareivių ir civilių tarpo nežmoniškiausiu būdu išžudytų ir išniekinti Hué slėniuose. Kiti gyvi sukasti į žemę, kitiems rankos ir kojos surištos ir taip sumesti į duobę.

nors mažiausia, viltis, kad mūsų prašymai, siunčiami SSSR vyriausybei, atneštų kokių nors teigiamų pasekmių. Daugelyje miestų vyksta tikinčiųjų suėmimai ir daug bylų keliama. Mūsų suminėti faktai tėra tik menka dalelė persekiojimų, kurie iš tikrųjų vyksta. Mes prašome Jus padaryti viską, kas galima, kad būtų užtikrinta: 1) laisvė tikėti, 2) tėvų teisė auklėti savo vaikus.

Šią raštą Jungtinėms Tautoms pasirašė 5 moterys, kurių vyrų yra krikščioniškųjų bendruomenių vaikai ir suimti. Jos kalba 200 suimtųjų baptistų ir kelių šimčių arumų vardu. Tos drąsios moterys išstātė save pavojun, kad pasaulis sužinotų tiesą apie jų tikybos laisvę. Jo žinia, kad Maskva yra jau tri Vakarų atžvilgiu. Juo didesnio atgarsio sulauks jų kreipimasis tapus, juo daugiau galimybių pasiekti žmoniškesnių sąlygų.

Ergo bendradarbis toliau sako: tas raštas yra mums iššūkis; negalime tytomis žiūrėti į tokį nežmonišką žiaurumą valstybėje, kuri vaizduojasi esanti civilizota teisės valstybė! Jis klausia, ar galima kokiu nors būdu paveikti Maskvą? Taip, galime: 1. Paskleisti žinias apie sąlygas ir toliau vesti turistinę blokadą Sov. Sąjungos atžvilgiu. Turizmas sovietams turi didelę ekonominę ir propagandinę reikšmę. 2. Siųsti protestus sovietų ambasadoms. Pastarose reikla reikalauti dviejų dalykų kad tuojau būtų paleisti suminėtieji kaliniai, kad SSSR vyriausybė tuojau imtųsi visų priemonių JT visuotinės žmogaus teisių deklaracijos nuostatams vykdyti visų sovietinių organų praktikoje.

A. Lembergas

bes gyvi ir užkasti. Kunigas Urbain, 52 metų surištomis rankomis ir kojomis gyvas palaidotas. Kun. Gui, 48 metų buvo priverstas atsiklaupiti, tada persautas per galvą. Tai visa matė vienas budistų vienuolis, pasislėpęs pagodoj ir papasakojo ką matė ir girdėjo.

Žmonės žudomi klykė, šaukė, maldavo, kad nežudytų. Partizanai ir šiaurės vietnamiečiai ne tik neklausė tų maldavimų, bet dar labiau puolė savo aukas ir dar nežmoniškiau jas žudė lygiai kaip Ramių miestelyje Lietuvoj, ar Katyne, kai buvo išžudyta 10 tūkst. lenkų karininkų ir tada visi buvo pasmaugti, kitiems akys išbaudytos, tretiems lyties organai nuplautomsi, dar kitiems oržai gyviems išplauti iš pečių ir gyvi sumesti į duobę. Tie patys Stalino metodai ir dabar kartojasi tie name.

Placiam pasaulyje Čekoslovakija

Labai įsigando senoji komunistų gvardija naujojo režimo per paskutines pora savaitę patys nusizudė 4 buvę aukšti valdžios pareigūnai, uoliai garbinę Staliną ir aklaiai pildę jo pageidavimus!

Dabar apdovanoja medaliais tuos žmones, kurie daugiausiai ir nekaltai nukentėjo nuo stalininės valdžios persekiojimų Čekoslovakijoje.

SOV. RUSIJA. Rusų komunistų valdžiai nepatinka Čekoslovakijos komunistų naujos laisvės politika. Pradeda pulkti į savo laikraščiuose, neva kritikuoti. Graso Čekoslovakijai nebeduoti jos fabrikinsiems reikalingų žaliavų ir ypač alėjaus. Bet čekai vien vien eina savu keliu.

Ir tikintieji gavo daug laisvės. Visi ženklai rodo, kad gaus jos dar daugiau, o gal net ir pilną tikėjimo laisvę!

Tebepersekioja — Tyliai Atkakliai

Šiais Lietuvos laisvės kovos metais kur tik galima reikia kelti aikštėn okupanto bolševiko skriaudas lietuvių tautai. Komunistai giriasi pripažįstą visiška sąžinės ir religijos laisvę savo piliečiams. Kok, tai yra mes suprasim pasiskaitę Švedijos Upsalos studentų žurnalo «Ergo» paskelbtus pranešimus iš Sovietų Rusijos. Tegu tie pranešimai ir ne iš pačios Lietuvos, bet jie yra būdingi visai komunistų valdomai teritorijai. Pašalini religinę spaudą končia ir mūsų broliai katalikai Lietuvoje.

Reikia pastebėti, kad žinios yra iš praėjusių metų ir nesėnės. Bet nepamirškim, jog tokie pranešimai užsieniu negali eiti visų naudojamu paštu. Cenzūra nepraleistų ir patys siuntėjai nukentė

tų. Todėl tokie pranešimai ateina aplinkiniiais slaptais keliais, gerai progai pasitaikius ir mes neturim jokių rimtų naujesnių davinų manyti, kad Lietuvoje ir visoje Rusijoje religiniai persekiojimai jau yra pasibaigę.

Štai faktai, kurie kalba patys už save:

«Ergo», Uppsalos studentų laikraštis, lapkričio 17 paskelbė A. Guannarssono laiška, kuriame atkreipiamas dėmesys į nežmonišką tikinčiųjų sąlygas Sov. Sąjungoje. Štai šeši atvejai:

— 1967 kovo 30 Kievo srityje, N. Bojarkos mieste. N. P. Šelestun namuose buvo susirinkę maldininkai. Bal. 2 d. N. P. Šelestun buvo pašauktas į Bojarkos milicijos skyrių, kar viršininko kambary-

Ar jis nugalėjo su kilpiniu?

BRONIUS ZUMERIS

Senojo Testamento knygoje aprašoma Dovydo kova su Galijotu. Ten išryškėja šitoks vaizdas: dvi kautynės pasirošusios kariuomenės nutaria mūšio laimę išmėginti dvikovos būdu. Iš vienos pusės išeina fiziniai stiprus vyras — Galijotas, ginkluotas ano meto šarvais ir ginklais. Prieš jį atžygiuoja Dovydas — silpno fizinio sudėjimo ir ginkluotas tik primityviu kilpiniu. Bepasimiškas atrodė Dovydo pasiryžimas ginti pavojuje atsidūrusią savo tautą. Priešo kariai džiūgavo. Šypsojosi ir Galijotas žiūrėdamas į vargingą savo konkurentą. Žydai beviltiškai dairėsi, nes pralaimėjimas atrodė per daug aiškus.

Tai atsitiko todėl, kad tiek žydai, tiek pilistiniai tikėjo ir žinojo tik fizinės jėgos ir ginklo pergalę. Dovydas čia darė išimtį. Tačiau klaidinga buvo manyti, kad jis buvo neišvengiamas idealistas ir juokingas garbetroška, kuris pasiryžo prieš gerai ginkluotą milžiną išieiti su piemeniškiu kilpiniu višai ne. Dovydas be kardo ir šarvų pažinojo dar kitą jėgą. Jeigu Galijotas savo pusėje turėjo techninę persvarą, jėgą ir plieną, tai Dovydas, be savo kilpinių, išėjo į kovą pasitikėdamas Dievo pagalba — sukalbėjęs nuoširdžią malda. Galijotas pasitikėjo savo fizine jėga ir plieno kardu. Dovydas savo tautos laisvės išėjo ginti Visagalio Dievo vardu. Ir štai, dviejų visiškai priešingų paruošties priemonių akyvaizdoje matome žydams ir pilistiniams netikėtą rezultatą. Kai Galijotas pradėjo keikdamasis ir grasindamas artėti prie Dovydo, šis

jam tarė: «Tu ateini prie manes su kalaviju, jietimi ir skydu, aš gi einu prie tavęs var dan kareivijų Viešpaties, Izraelio būrių Dievo, iš kurio tu tyčiojiesi. Šiandie Viešpats paduos tave į mano rankas, aš tave užmušiu ir nukirsiu tau galvą...» (1 Kor. 17,45). Galijotui ovydas pataikė iš kilpinių «kmenukų» į galvą. Apsvaigusiam milžinui Dovydas jo paties kalaviju nukirto galvą.

Šis Dovydo ir Galijoto ivykis ypač ryškus nūdienėje mūsų padėtyje. Dėl savo tautos ateities mes kovojame Dovydo rolėje. Mūsų šandieninės konferencijos susirinkimais, politiniai sambūriai yra tartum anie kilpiniai Dovydo rankose. Tačiau su vienu kilpiniu Dovydas nebūtų išrišęs stoti prieš Galijotą. «Pavesk savo keius Viešpačiui ir juo pasitikėk, o jis viską gerai padarys» (s. 35-5). Dievas visada duoda pakankamai jėgų tam, kas pasitiki. Tik jis daro išmokėjimus ne tik evą šavaitę. Daryti tai ko Dievas nori, yra lygu išvengti to, ko mes nenorime. Štai suprasti yra didelė išmintis. Tuo labiau žmogiškosios jėgos suklumpa, juo labiau žmogiškosios jėgos suklumpa, juo labiau pasireiškia Dievo valia, kuri daro viską kas geriausia. Kentėjimus mes patys pasidarome, iškreipdami Dievo valią, atsisakydami ją pildyti ir jai prieštaraudami.

olikos dirvonuose šandie mėtoma labai daug rūkstančių nuodėgulių, bet mažai so dinamą maldos gėlių. Politikai ir valstybės vyrai bėgioja nuo Erodo pas Pilotą, už

miršdami atsisukti į čia pat stovintį Kristų ir pasiklausti jo patarimų. Kiek daug klaidimų būtų teisingai išspręstai! Tačiau modernių doktrinų dėka politika tapo savotiška sritimi, kurioje veikiantis žmogus tarytum atpalaiduojamas nuo principo, jog žmogus, kaip Dievo kūrinys, atsakingas už visus savo darbus ir pareigas Kūrėjui. «Jame mes gyvename, judame ir esame» (apd. 17, 28). Bet politikoje Dievas lyg ir neprivalo žinoti, kas vyksta ir ką žmonės daro. Ši sritis išskirta iš Jo kompetencijos, nes kitaip neįmanoma išaiškinti tūkstančius padarytų ir daromų skriaudų, pavergimų, apiplėšimų, neteisybų. Išsivadavusi iš saistančių Dievo dėsnių, politika tapo gyvūninio žmogaus diriguojamu darbu — laikinųjų dalykų perstatinėjimu, vadovaujantis nuotaikos, jėgos, kombinacijų ar susidariusių situacijų padiktotomis sąlygomis. «Gyvūninis žmogus savo prigimtimi nepriima

to, kas yra Dievo Dvasios; tai jam yra paikybė, ir jis negali suprasti, nes tai reikia tyrinėti dvasiškai» (1 Kor. 2, 14-15). Šia prasme ir mes esame tie, kurie pasitiki savo darbo kilpiniais, bet ne Visagalio Dievo pagalba. Kruopščiai statome namus savo rankomis ir nenorime prisiminti Kristaus perspėjimo, jog veltui statomi namai, jeigu Dievas nedalyvauja jų statyboje.

Ne vienam iš mūsų teko skaityti B. Armonienės knygą «Palik ašaras Maskvoje». Ten aprašyta kaip vienas senas komunistas išvykstantis į JAV autorei paslapčia nurodė: «Pasakyk amerikiečiams, kad, jeigu reikalai ir toliau taip vystysis, netrukus mažai lietuvių nepasiliks Lietuvoje. Gal tik lietuvių tautinių šokių grupėse ir lietuvių kalba vaidinamose operose parodyti pa auliui, kokia laiminga tarybų Lietuva. Šalia juo gal liks tiek tiek nuskurdusių kolchozinkių». Tai vie

nas iš daugelio pavyzdžių, kurie lyg deganti strėlė, rodo, kad tik Visagalio malonės padedami galime išlikti kaip tauta idukusioje slavy jūroje. Bet mes vis tiek esame įsikaabinę į vienpusinį juslinį ir vegetatyvinį momentą: politines kombinacijas, karinius galinųjų štabus, skaičiojame divizijas, karo laivus, atomines bombas ir sekame galinųjų valstybių politiką. Todėl bei nuotaikas besikeičiančias metai iš metų. Tai Galijoto kalkuliacija, kuris po šia kalkuliacija ir žuvo. Dovydas pasitikėjo tuo, kurio visagalybės neatsveria anuometiniai ginklai.

Lietuva — Kaunas

L ir M, rašo, kad «Vienas Kauno senamiesčio kampelių labai įspūdingai atgimė — čia restauro i Perkūno namai. Idėta daug darbo, daug kūrybinės meilės». — «Bet iš viso Kauno senamiesčio restauravimo klausimas kelia nerimą. Pvz, Rotušės likimas.

Maždaug prieš trejus metus buvo sumanyta ją restauruoti. Šio darbo turėjo imtis SMKU dirbtuvės. Bet restauravimo darbai nevydomi. O per 2-3 metus šis pastatas apgriautas. Kadangi jo niekas specialiai nesaugo, per tą laiką daug kas išgrobstyta.

Prieš daugiau kaip 40 metų Vaižgantas — pavadinęs Kauno rotušę «Baltąja Gulbe» — šaukėsi valdžias, kad rūpestingiau ją prižiūrėtų. Tada tas balsas buvo išgirstas. Dabar, Maskvoj cenzūruojamame biudžete atsirado lėšų viešbučiui turistams iš Rusijos Lam pėdžiuose statyti, o Baltajai Gulbei nuo šalčių ir audrų apsaugoti ju neliko,

(ELTA)

ALEKSAS KALINAUSKA

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskritis dokumentu atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija	Raštinė:
k. Joaquim Piza, 204	15 de Novembro, 244
Tel 31-2548	4.0 - Sala 19 - Tel. 37-032
	no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 362

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

Gintarė Banatyte-Ivaškienė

Baltasis Stumbras

PREMIJUOTA ISTORINĖ APYSAKA JAUNIMU

(tęsinys)

— Tiesa, Gendrutis, tau tenka pirmoji sargyba. Eik kuoran pas Švitra. Ten gausi nurodymus ir ginklų. Tu, Audry, eik pūsti. Pažadėsi tave vidurnaktį. Jodu su Buivydu eisite saugybą. Galite pasiimti ir Draugužį. Ką gali žinoti, gal jis nakties tamsumoje bus geresnis sargybinis už judu.

Berniukai nusivylę, kad įsakymus gavo ne iš Lokio, o iš moteriškos. Būtų buvę taip idomu ilipti į kuorą ir, kaip tikriems kariams, išklauti vado nurodymų.

Sunku Audriui užmigti. Pro užmerktas akis greitai skrieja vienas po kito dienos atsitikimai: išvadavimas, draugai, Avaras, ramovė, sargyba. Dabar jo laukia pirmoji sargyba, ar puolimas. Ar jie laiku užpuolikus pastebės?

SARGYBA

Rodos vos tik snūstelėjo, o

jau Draugužis tempia už kojų. Audrys pašoka, žiūri į priešais stovintį Gendrutį.

— Kas atsitiko? Ar jau puola? — uždusęs klausia draugo.

— Niekas nepuola. Tėjau, nes tavo eilė sargybą eiti. — Skubėk. Štai, Lokys davė miltinę. Užsivilk. Naktis šalta.

Audrys paskubomis rengiasi, o Gendrutis jau guolyje vartosi.

— A, ta, ta, kaip gera galvą minkštai padėti ir akis užmerkti! — lepinasi jis poilsiu.

— Ar matėte ką nors įtartiną?

— Prie didžiosios külgrindos, aboje pusėje, lyg keistų lakštingalų garsai. Gali būti priešo ženklai.

— Prie didžiosios? Tai yra dar viena külgrinda?

— O taip! Pagrindinė, labai plati ir tiesi. Ja net galima jo sakė Švytra. Bet gilesnė

už mažąją, — pasakoja Gendrutis.

— Jeigu plati, tai plėšikui lengva ją surasti.

— Oho, būtum girdėjęs, ką Švitra pasakojo, tai taip nesakytum, ji labai pavojinga prie pat kranto. Liūnas ten klampus ir gilus. Priešas tik žengęs tenai nugrimstų. Už kelių žingsnių nuo kranto jau kietas grindinys.

— Štai kaip! — stebisi Audrys. — O kur ji yra?

— Maždaug tiesiai prieš tą kuorą, kuriame sargybą eisi, — kalbasi vaikai.

— Daugiau nieko nauja?

— Kol kas ne, Jei Avaras pradės pulti, tai tikriausiai tik po vidurnakčio. Todėl nežiopsok!

Gendrutis apsisverčia ant kito šono ir pradėda garsiai, vienodai kvėpuoti.

— Miegalis! — sušnabžda Audrys, nepatenkintas, kad draugas vos nutilęs taip kietai užmigo. O būtų taip gera jį dar paklausinti apie tą didžiąją külgrindą. Gendrutis puikus žinių rinkėjas, tai vis-

ką žino.

Išėjęs laukan, Audrys nutenba. Šviesus vidurnaktis, Mėnuo pilnatis blizga, tarytum dešimties vergų nušviestas kalavijuočio skydas. Jis galvoja, kad tokią naktį nė Avaras nepus. Viskas kaip ant delno matyti.

Draugužis irgi gėrisi mėnesiena. Kiek priekin pabėgėjęs, staiga atsitupia viduryje kiemo ir pakelia galvą aukštytyn... Audrys vos spėja prišokęs užčiaupti jo snukį.

— Tai būtum vargo pridareš tu begėdi! Ar nežinai, kad visi žmonės miega? — bura vilkų Audrys. Ir vos nepradėda juoktis pagatvojęs, kaip būtų visi iš savo guolių šokę, išgirdę vilką taip arti staugiant. Laukinis padaras ir gana. Pamato pilną mėnulį ir turi staugti. Kol čia esj vyruti, turėsi susivaldyti, — moko vilkiukštį, nuduodamas pikta balsą.

Netašytų rastų pakopa jiedu lipa į kuorą. Draugužį reikia tempti už pakarpos. O viršuje jau juokiasi Buivydas, kuris Audrį ir Draugužį iš

liūno ištraukė.

— Ei, vaikine, su tavo vilkų daugiau bėdos negu nau dosi! Pirmą vos į liūną nenugarmėjote, dabar vos žemyn nenuburbėjote.

— Nesijuokite, Buivyda, Draugužis užsispyręs, bet uos lę turi tikrai aštrią.

— Nežinau, ką tavo mieguistas draugas pasakojo, bet aš iš Švitros sužinojau, kad prie külgrindos kažinkas dedasi. Gaila, kad per medžių šešėlius nematyti. Teisybę sakai, gal tavo Draugužis ir partarnaus šią naktį.

Audrys įsmeigia žvilgsn, Buivydo nurodyta kryptimi, bet ir jis nieko negali išžiūrėti.

— Taigi, brolyti, įtempkime akis ir ausis. O tu, Drauguži, nukreipk nosį štai ten — ir Buivydas pasuka vilkiuko snukį medžių šešėlių link.

(B. D.)

«NOSSA LITUANIA»
RUA LITUANIA, 67
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92-2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR, JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 10,00 visoje P. Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 25,00. GARBĖS Atskiro numer. išleidimas N Cr. \$ 60,00 Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 20 SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 15,00 paskutiniajame N Cr. \$ 10,00 viduriniuose puslapiuose N Cr. \$ 5,00 Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy savo nuožiūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

«Perdaug religijos».

Vienas malonus M. L. bičiulis po Velykų pasakė redaktoriui, jog esą skaitytojų tarpe gerokai nepatenkintų, kad laikraštis rašas apie religinius klausimus, ir tai esą per dažnai daroma. Redakcija yra la b ai dėkinga, kiekvienam, kas jai papasakoja apie skaitytojų nuotaikas, ar laikraštis patinka, ar nepatinka, kas patinka jame ir kas nepatinka.

Išgirdus įvairias nuomones tenka apsvaistyti ir iširti, kiek jos yra teisingos ir nepagrįstos. Besvarstant paskiausiai išgirstą nuosiskundimą, jog M. L. perdaug rašoma apie religiją redaktoriui persisi tokios mintys:

1. Kiek mes pažįstame savo skaitytojus tai bent 95 procentai jų yra kašlikai ir tokiais prisipažįsta. Normaliam katolikui normaliai iškyta daug klausimų ir reikalų susijusių su religija. Taip pat visai normalu būtų kad jam rūpėtų tuos klausimus kaip nors ir kur nors išsiaiškinti. Neišsiaiškina mi neišskumai ir sunkenybės dažniausiai atšaldo žmogaus tikėjimą, jei ir ne visai jį tesunaikina. Todėl tėvai jėzuitai, būdami kunigai, ir leisdami savaitraštį jaučią pareigą

laiks nuo laiko patiekti straipsnių religiniais klausimais savo katalikams skaitytojams. Niekas nėra raginamas ar verčiamas juos skaityti. O jei yra vienas kitas M. L. skaitytojas nekatalikas, ar ir jokio tikėjimo nepripažįstas žmogus, tai jis šiais demokratijos laikais turėtų būti pakankamai plaučių pažiūrų ir nuoširdžios tolerancijos ir nepykt, kad laikraštis patarnauja didžiulei daugumai savo skaitytojų.

2. Antra mums yra žinoma, kad be M. L. mes neturime jokio kito spaudinto žodžio, nei knygų, kur mūsų mieliaji skaitytojai galėtų rasti ką nors religinio. M. L. yra vienintelis ruguliariai tikinčiuosius pasiekias spaudintas žodis. Ji nusi kalstų savo uždaviniui, jei ignoruotų didžiosios savo skaitytojų daugumos dvasinius reikalus ir stengtųsi vaidinti bespalvio bereliginio laikraščio rolę. «Mūsų Lietuva» yra leidžiamas pirmoje vietoje katalikams skaitytojams, redaguojamas kašlikų dvasininkų, tai visai normalu ir natūralu, kad jie s turi rūpėti religiniai reikalai, visai normalu, kad didžiųjų švenčių proga įdedama daugiau ir ilgesnių straipsnių apie tų švenčių reikšmę, prasmę, ryšį su kasdieniu gyvenimu ir tt.

nių apie tų švenčių reikšmę, prasmę, ryšį su kasdieniu gyvenimu ir tt.

«Bet kad per daug...» Ar iš tiesų perdaug M. L. rašo religiniais klausimais? Redaktoriaus įsitikinimu ne perdaug, bet per retai. Turėtų kiekvienam M. L. numeryje būti viena skiltis apie religiją. O to nėra, nes stoka bendradarbių. Kas pavartęs ne kunigų leidžiamą tokį S. Paulo žymų dienraštį kaip «O Estado de São Paulo» galėtume greitį įsitikinti, jog jis daug dažniau ir daugiau rašo apie religinius klausimus bei problemas, negu M. L. Vargiai praeina savaitė, kad neturėtų tas dienraštis ko nors religinio.

Vartau Š. Amerikos lietuvių dienraštį «Draugą»; perskaitau «Darbininką» ir Kauno «Tėviškės Žiburius», ir kitą spaudą. Tie laikraščiai nėra religiniai, bet juose apstu straipsnių su religija susijusiais klausimais, ypač didesniųjų švenčių metu. Kodėl mėnesyje kartą, ar du, ar švenčių metų įdedami religiniai straipsniai M. Lietuvoje turėtų būti «ne vietoje»?

le, kurią pas mus labai savotiški, tęstinai dainuoja Pasakiau jam, kad tai mūsų, Jonišio lygumų, daina. Čiurlionis tuoj griebėsi užrašyti dainos žodžius ir melodiją ir buvo daina labai patenkintas.

Buto sienose buvo matyti kažkokių paveikslų, bet jie nebuvo paties Čiurlionio darbai. Kambarį stovėjo ir fortepionas. Kalbėjones dar lenkiškai. Tada Čiurlionis dar nebuvo reikiamai pramokęs lietuviškai.

Čiurlionio tapyta uždanga

Antrą kartą susitikau su Čiurlioniu 1909 m., kada svetimu — prancūzo pasu (M. Petrausko parūpintu Paryžiuje), iš Sicilijos atvykau į Lietuvą, — pasakojo toliau Ad. Varnas. Čiurlionį tada radau Vilniuje, Rūtos draugijos patalpose. Ta draugija buvo Čiurlionį užprašiusi sukurti stambią uždangą scenai. Ji man padarė didelį įspūdį: kukli savo spalvomis, bet turėjo daug mistiškumo atlikime: ramovė prie ežero kranto, po ažuolu aukuras su degančia ugnėle; debesėtas dangus, debesėliai labai atsispindi lengvai banguojančiame ežere, sudarydami pailgas, į apčią puolančias linijas. Pasakui niekur to paveiklo, neuztikau. Ar jis buvo per karą sunaikintas ar kokia nelaimė atsitiko, bet į Čiurlionio paveikslų rinkinį tas kūrinys nepateko. O paveikslas buvo didumo bent penkiolikos pėdų, o gal ir daugiau.

Čiurlionis tuo metu labai trumpą momentą buvo atvykęs į salę. Paklausė, kaip patinka uždanga. Pasakiau, kad patinka, bet tik ji ne mano žanro.

Susipažistu su Čiurlionio kūryba

Su Čiurlionio kūryba ėmiau daugiau susipažinti jau 1907 m. Tada Vilniuje įvyko pirmoji lietuvių dailės paroda. Buvau ir aš pakviestas dalyvauti, tačiau dar nebuvo tapyboje la b ai daug pažengęs, tai atsiskakiau, net ir apie pačią parodą kiek satyriškai atsiliepdamas, matyt, tuo metu buvau tokios revoliucinės atmosferos įtaškoje.

Bebūdamas Šveicarijoje, skaičiau parodos aprašymą. Iš Lietuvos gaudami laikraščius, leisdavome juos per rankas grupelės studentų Paryžiuje, Berne, Ženevoje, Romoje. Taip tarp mūsų cirkuliavo «Vilniaus Žinios», «Tėvynės Sargas», «Draugija» ir kiti la b kraščiai bei naujai išeinančios knygos.

Parodos įspūdžius «Vilniaus žiniose» aprašė Puidienė. Ji ypač garbino Čiurlionį. Mums Čiurlionis irgi atrodė labai įdomus. Paliko tokie patrauklūs įspūdžiai. Vėliau, daugiau Čiurlionio kūrybą pažinus, krito į akis jo originalumas.

Su Čiurlioniu toj pacioj parodoj

Antroje lietuvių meno parodoje Vilniuje, kuri įvyko metais vėliau, dalyvavau ir aš su vienu žurnistu — «Vakaras», — pasakojo Ad. Varnas. — Jame buvo pavaizduota tokia lyg dvasia, išstisusi rūku. Sėdi menininkas, kurį ta mūza bučiuoja į kaktą. Paveikslą buvau nutapęs Šveicarijos kalnuose, žiemos metu.

Toje parodoj dalyvavo ir Čiurlionis. Rašydamas parodos apžvalgą, Ad. Jakštas kažkaip atsiliepė, kad Čiurlionio paveiksiai esanti kažkokia neaiški abra-kadabra. Esą, va, Var no paveikslas — visai aiškus. Nenuostabu, kad Jakštas tada taip pasakė, kad anuo laiku daugeliui Čiurlionis buvo «abra-kadabra», tuo labiau Jakštui, kuris visada buvo realistas, kurio galvosena buvo labai konkreti.

Kai Čiurlionio paveikslus iš Maskvos parvežė i Kauną

Daugiau su Čiurlionio kūryba teko susidurti 1920 metais, kada, pasirašius tautos sutartį su Rusija, Čiurlionio paveiksiai iš Maskvos buvo pargabenti į Lietuvą. Paveiksiai pateko į Svetimo ministeriją, kuri nusiskundė, jog neturi tinkamų patalpų ir negali imtis jų globos. Kreiptasi į Meno kūrėjų draugiją, nes žinota, kad ji turi šiek tiek patalpų ir gali tam reikalui skirti bent vieną kambarį.

Aš tada buvau Meno kūrėjų draugijos pirmininkas — pasakojo Ad. Varnas. — Paveikslus sutiko globoti Meno kūrėjų draugijos Plastikos sekcija, kurios pirmininkas tuo metu buvo dail. Justinas Vienožinskis.

«Krikštijame» Čiurlionio paveikslus

Buvo suorganizuota komisija, kuri pradėjo savo darbą, nustatydama paveikslų pavadinimus. Daugeliui paveikslų pavadinimų trūko, ypač rečiau minėtų kataloguose, spaudoje. Komisija talkon pasikvietė Čiurlionio seseris Jadvygą ir Valeriją bei brolius Povilą ir Stasį. Trečiosios Čiurlionio sesers tada Kaune, berods, nebuvo.

Buvo dar vienas uždavinys — išgauti Čiurlionio kūrinius iš jo giminių. Jie mielai paveikslus pardavė, nes jau buvo pasiūlytas projektas sukurti meno galeriją, pavadinant ją Čiurlionio vardu.

Panaudojome parodų katalogus, kitus šaltinius ir atstatėme paveikslus. Unkiausia buvo su paveikslais, buvusiais pas gimines. Reikėjo pasikliauti giminių pasisakymais. Atsimenu dėl vieno paveiklo pavadinimo buvo ilgesnių ginčų. Paveiksiai iš Maskvos atėjo jau įremini. Tačiau buvo kai kurie apgadinti. Berods dail. Simonui buvo pavesta juos aptvarkyti.

Ikuriama Čiurlionio vardo galerija

Susidarė daugiau paveikslų. Tada buvo paskirtas dail. Ign. Šlapelis Čiurlionio galerijos direktoriumi. Antras direktorius buvo klerikas o pagaliau, P. Galaunei esant direktorium, pastačius rūmus, paveiksiai buvo perkelti į Čiurlionio vardo galeriją; iki to laiko paveiksiai gulėjo Meno kūrėjų draugijos patalpose. Ten kambarys buvo drėgnokas. Bijojome, kad nepakenktų paveikslams. Jai stengdavomės patalpą apkūreni. Direktorius pareiga buvo prižiūrėti, kad sargas reikiama kambarį apšildytų. Įdomu kad sargas buvo iš Amerikos grįžęs lietuvis banėnas. Direktorius pristatydavo sąskaitas ryšium su paveikslų tvarkymu, o lėšas gavome iš Svetimo ministerijos.

Susidūrus su Meno kūrėjų organizacija, tenka suminėti, kad tada norėta sukurti tokią draugiją, kuri jungtų įvairias meno šakas, kaip kad jos jungėsi Čiurlionio asmeny. Antra, čia turėjo kiek įtakos ir iš Amerikos gaūtos žinios, kad ten buvo susikūrusi Ricericho draugija, kuri apjungė įvairias meno šakas.

Tokią Meno kūrėjų draugijos idėją buvome aptarę su Stasium Šilingu, su kuriuo buvome artimame kontakte, — pasakojo Ad. Varnas. — Nepriklausomybės pradžioje visos meno šakos gyvavo palaidžiai. Menininkai neturėjo jokio organizuoto aprūpinimo. Todėl, sušaukus visų šakų menininkus, buvo gyvas pritarimas organizuotis. Ir taip 1920 m. buvo įkurta draugija, apjungianti dailininkus, rašytojus, muzikus, teatralus ir architektus.

(Būs daugiau)

Atsiminimai apie Čiurlionį

PASAKOJA DAIL. ADOMAS VARNAS

JUOZAS PRUNSKIS

Nedaug tėra likusių gyvų lietuvių, kurių tarpe turėjo progos susitikti su mūsų tapybos ir muzikos genijumi Mikalojumi Čiurlioniu mirusiu prieš 57 metus. Vienas iš tokių laimingųjų yra dail. Adomas Varnas, dabar gyvenantis Chicagoj, 3721 W. 65 St. Su Mikalojumi Čiurlioniu buvau susitikęs tik du kartus, — pasakoja Ad. Varnas. — Pirmą kartą — 1905 m. birželio mėnesį, kai Rimša, Ad. Staneika ir aš per Varšuvą važiuojome į Lietuvą. Čiurlionį radome Varšuvoje. Nebeatsimenu gatvės, tik žinau, kad jis tada gyveno vieno namo palėpėje. Turėjo didelį kambarį, tik tokį žemą, kone rankom galėjom pasiekti lubas.

Penktam aukšte, virš stogų, kiti namai langų neužstodavo, tai kambarys buvo gana šviesus. Vienas stambus langas vienoj sienoje, kitas kitoj. Čiurlionis mus sutiko labai entuziastingai. Sukinėjosi po kambarį, mums kažką rodė. Labai apgailestavo, kad iš anksto nežinojo apie mūsų atvykimą ir neturįs dabar kuo mūsų pavaišinti. I kambarį užlipome laiptais, jokio kio keltuvo ten nebuvo. Čiurlionis buvo linksmas, švelnus, plaukai dideli, veidas malonus.

Pas Čiurlionį pabuvom apie valandą. Prisiminiau savo tėviškę ir net padainavau Čiurlionio dainelę «Valio, dalge-

RUA LITUÂNIA, 67 — MOÓÇA — SÃO PAULO, 13

BENDRUOMENĖS VALDYBOS SEKANTIS POSĖDIS

Saukiamas pirmadienį, gegužės mėn. 6 dieną Dr. V. Kudirkos rūmuose Mookoje, lygiai 20 valandą.

Praėjusį penktadienį, bal. 26 posėdžiavo Brazilijos Krašto Lietuvių Bendruomenės Taryba. Posėdyje priimti Bendruomenės įstatatai, kurie šiomis dienomis bus įteikti valdžiai registruoti ir patvirtinti.

Įstatams parengti ypač daug pasidarbavo p. J. Tijūnėlis, adv. A. Kalinauskas ir, žinoma valdybos pirmininkas p. J. Liesoraitis.

Zelina

ATEIKITE PAGERBTI SAVO MOTINASI

Tradicinis Motinos Dienos minėjimas įvyks š.m. gegužės 12 d. (sekmadienį). Minėjimą ruošia „Žilvičio“ sambūris ir L. K. Bendruomenės Choras.

11 val. iškilmingos pamaldos už visas lietuves motinas Vila Zelinos parapijos bažnyčioje.

15 val. (3 val. p.p.) V. Zelinoje, Sao Miguel Arcanjo gimnazijos salėje motinų pagerbimas ir meninė programa, kurią atliks Žilvitis ir L. K. Bendruomenės choras.

Maloniai kviečiami visi lietuviai mylintys savo motinas ir visos motinos mylinčios savo vaikus.

Įėjimas laisvas.

Rengėjai

PADĖKA

Nuoširdžiai dėkoju V. Anas tacio lietuviams, kurie per p.

Stasę Jankauskienę atsiuntė man 200 naujųjų kruzeirų. Tai buvo nuostabi, netikėta Velykų dovana, už kurią — su labai dėkingas. Pinigus panaudojau mūsų bažnyčiai garsialkalbius įdėti, kurie kainuoja 320 naujųjų kruzeirų.

Su gilia pagarba ir nuoširdžiai dėkingas

T. Jonas Giedrys, S.J.

Kas nori užsiseakyti Vasarą 16 iškilmių nuotraukų, gali tai padaryti pas fotografa: Largo Vila Zelina, foto „Universo“.

Svento Juozapo Vyrų Brolija 4 dieną gegužės švenčia savo 27-tas metines.

Sekmadienį, t.y. 5 gegužės, bus iškilmingos Sv. Višios 11 valanda Brolijos intencijai Vila Zelinos lietuvių bažnyčioje, ta pačia proga kviečiame prijuočius dalyvauti.

Sv. Juozapo Vyrų Brolija

Mooca

Atvyko Tėv Jėzuitų provinciolas Tėvas Gediminas Kijauskas. Jis čia pabus savaitę laiko.

M. L. PRENUMERATORIAI

Apolonija Baltaduonienė 60 nkr. Leidėja.

Po 15 nkr.: Uršulė Joteikienė, A. M. Kinduriai.

A. Matuzonienė 13 nkr.

Po 10 nkr.: Jonas Kazlauskas, Veronika Vaišnorienė, Pranas Satkūnas, Apolinaras Jočys, Jurgis Juzėnas, Antanas Skrebys.

Atende-se com hora marcada

DR JONAS NICIPORČUKAS
Cirurgião Dentista
p/ Universidade de São Paulo
RAIOS X

Consultorio: Rua Capí Pacheco Chaves, 1206,
Vila Prudente, Tel. 63-5352

**Irašyk savo varda
lietuviu tautos kankiniu koplyčioje
sv. Petro Bazilikoje Romoje**

Lietuvių Tautos Kankinių Atminimui
Aušros Vartų Šv. Marijos—Gailastingumo Motinos
Koplyčios Darbai Jau Pradėti.

Koplyčia Bus Baigta 1968 metais,
Jeigu Laiku Surinksime Lėšas.

Visi Lietuviai, Ne Tik Suaugę, Bet Ir Vaikai
Prisidėkime Savo Auka Prie Šio

Mūsų Tautos Kankinių Paminklo.

Aukoms Adresas: Lithuanian Martyrs Chapel Fund
2701, W. 68 St, Chicago, Ill. 60629.

Amerikoje aukos yra nurašomos nuo mokesčių
(tax deductible).

ŠV. JUOZAPO VYRŲ BROLIJA

Kviečia jus smagiai paminėti Mūsų Lietuvos įkūrimo 20 metų sukaktį. Minėjimas bus gegužės mėn 25 d Jaunimo Namuose Zelinoje. Pakvietimus galima gauti Zelinoje pas Juozą Baužį, Igną Verbicką Vytautą Žalcauską, Kazimierą Rimkevičių ir K. Triubą. Vila Prudentėje pas Motiejų Tamaliūną ir Casa Verde pas Brolius Matelionius.

**RELIGINIO IR TAUTNIO
AUKLĖJIMO GALIMYBĖS
OKUPUOTOJ LIETUVOJ**

Šia tema kovo 3 d., Nainių bute buvo prarastas pokalbis SAS Chicagos draugovės susirinkime.

Pokalbyje buvo pastebėta, kad dėl dabartinių įstatymų, liečiančių kulto praktiką, tikrumoje tik tėvai tegali vaikus mokyti religijos tiesų. Ki ti už mokymą yra sunkiai baudžiami. Naujų tikybos vadovėlių nėra, reikia pasitenkinti sunkiai gaunamais, nuo karo laikų užsilikusiais. Tačiau, nepaisant šių suvaržymų, tikėjimas yra praktikuojamas, ypač vyresniųjų ta pe. Jaunimą, be kitų priešasčių, atbaido bužnyčių sekimas bei, sugavimo atveju, galimas išmetimas iš komjaunimo. Toks išmetimas labai apsunkintų to

limesį prasimušimą, nors šiais laikais pats išsilavinimas daug padeda prasimušti, bet išmetimas iš komjaunonių paprastai pasunkina aukštojo mokslo siekimą.

Tautinis auklėjimas yra daug geresnėje padėtyje, šiam daug daug padeda aplinkos efektas, meilė gimtam kraštui, tėvų pastangos, vaikams perduoti kultūrą ir t.t. Siose aplinkybėse lietuvių komunistų partijos pareigūnai būna krizėje, nes juose maskvos direktyvos kryžiuojasi su jų tautiniu sąmoningumu. Rusų pastangos įdiegti vaikuose tautinio pitiečio sąvoką (Lietuva — tavo gimtinė; visa Rusija — tavo šalis) sunkėja jau vien dėl to, kad tai suvokti vaiki gana nelengva. Istorija yra sumarksistinta ir sunkiai dėstoma. Sioje auklėjimo sryty, šeima taip pat

HOTEL GUARANY

O MAIS CENTRAL
APARTAMENTOS
PREÇOS MODICOS
PROPRIETARIOS

Patricio Belmonte & Filho
Rua São Paulo, 106 - Fone 554
Caixa Postal 90
POÇOS DE CALDAS
Mediante apresentação deste
anuncio haverá desconto.

Dr. Victor Pedro Saulytis

Cirurgião dentista pela Universidade S. Paulo
C. R. O. S. P. Nr. 727
Clinica de adultos e crianças Fluor — RX —
Alta rotação.
Endodontia e ortodontia movel (ortopedia),
Taisomi kanalai ir kreivi dantys.
Rua França Carvalho, 121, Moóça,
Arti Dr. Vinco Kudirkos mokyklos rūmų.

ATSKIRO NUMERIO

KAINA 0,20

daug prisideda prie patriotizmo skiejijimo.

Pabaigoj pastebėta, kad tautinio auklėjimas yra ir vyksta savo keliu, atskirai nuo religinio. Taip pat pastebėta, kad pas lietuvius yra jaučiamas tautinis pasididžiavimas prieš rusus, kas padidina tautinio solidarumo išlaikymą.

Toliau sekė diskusijos, į kurias giliai įsijungę vyresnieji studentai nepastebėjo kaip atydziai jaunesnieji kolegos klausėsi išminties žodžių.

Rimantas Pauliukonis

**URUGVAJAUS SPAUDA
APIE LIETUVĄ**

Montevideo, Urugvajaus sostinės dienraščiai El Pais, El Dia, El Debate, El Plata, El Diario Espanol vasario 16 dieną paskelbė K. Čihiro parengtus redakcinius straipsnius apie Lietuvą ir jos nepriklausomybės atkūrimo 50 metų sukakties reikšmę esamoje padėtyje. La Manana vienas iš įtakingiausiųjų, paskelbė lietuvių Politinės Konferencijos Washingtone išleista jį manife tą. Montevideo radijas Lietuvos sukakties tema pateikė paskaitų bei pranešimų eilę nuo pat vasario mėnesio pradžios.

Montevideo lietuviai su Lietuvo pasiuntinybės pareigūnais vasario 16 dieną iškilmingai p dėjo gėlių vainiką prie laisvės kovotojo gen. Artigas paminklo Nepriklausomybės aikštėje. Dalyvavo daug lietuvių — su vėliavomis, buvo didelis būrys tautiniais drabužiais apsirengusie lietuvių jaunimo, iškilmėms asistavo prezidentūros garbės sargyba.

Lietuvos atstovybės vasario 16 d. surengtame priėmime apsilankė Apaštališkasis Nuncijus su sekretorium, Jungtinių Valstybių, Vokietijos, Meksikos, Kinijos, Guatemala, Peru ir kitų šalių diplomatini atstovai, o iš Urugvajaus vyriausybės buvo sveikatos ministras Yannicelli, užsienių reikalų ministerijos politikos departamento direktorius A. Folle Martinez — jis ir sveikino vyriausybės vardu. Taip pat buvo eilė kitų užsienių reikalų ministerijos pareigūnų, Urugvajaus kultūrininkų ir vietos lietuvių visuomenininkų.

Salia Lietuvos atstovo A. Grišono, akte kalbėjo žurnalistas J. P. Martinez Berset che ir Montevideo miesto savivaldybės atstovas.